

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 500

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 7 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
626. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	2	64. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind stabilirea unor măsuri organizatorice în scopul asigurării exercitării dreptului de a consulta dosarul penal.....	11–12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		774. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea procedurii privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata premiilor revendicate în conformitate cu art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale	13–15
Decizia nr. 302 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	2–4	1.951/C. — Ordin al ministrului justiției privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului justiției nr. 2.412/C/2013 pentru aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului de admitere în Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna și a Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de absolvire a cursurilor cu durata de un an la Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna	16
Decizia nr. 303 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	4–7		
Decizia nr. 397 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală	8–9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
508. — Hotărâre privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.036/2012 pentru aprobarea limitelor admise pentru depășirea alocațiilor publice în euro aprobate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013	10		

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția personală pe care a avut-o la dezvoltarea relațiilor de cooperare economică, culturală și politică dintre România și Republica Moldova,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce* Excelenței Sale domnului Iurie Reniță, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Moldova în România.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

București, 6 iulie 2015.
Nr. 626.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 302

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Anastasia Lioveanu în Dosarul nr. 3.615/104/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.095D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.615/104/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**. Excepția a fost ridicată de Anastasia Lioveanu cu prilejul soluționării recursului împotriva Sentinței nr. 237 din 26 februarie 2014, pronunțată de Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Olt, prin care s-a constatat suspendarea de drept a raporturilor de serviciu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate aduc atingere dreptului la muncă și protecție socială, deoarece, pe perioada suspendării raportului de serviciu, funcționarul public nu poate presta o muncă și nu poate fi remunerat. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în legătură cu constituționalitatea textelor din Legea nr. 188/1999, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, prin mai multe decizii, reținând că „sanctiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public”. S-a reținut că nu este încălcată prezumția de nevinovăție ca urmare a naturii administrative a sancțiunii. O situație similară a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate în cursul anului 1996, când a fost luată în discuție măsura administrativă a interzicerii dreptului la libera circulație, în temeiul dispozițiilor art. 16 lit. a) din Decretul-lege nr. 10/1990 privind regimul pașapoartelor și al călătoriilor în străinătate pentru persoanele urmărite penal. Sancțiunea opera în temeiul legii, fără intervenția unei instanțe judecătorești, și fără posibilitatea de apreciere a condițiilor concrete care ar putea constitui argumente în legătură cu necesitatea și proporționalitatea măsurii. Prin Decizia nr. 71 din 23 mai 1996, Curtea a declarat neconstituțional textul respectiv, în măsura în care retragerea sau refuzul eliberării pașaportului nu constituie consecințele unei măsuri preventive ori de eliberare condiționată, dispuse de magistrat. Și în cauza de față, potrivit conținutului textelor, cât și considerentelor Curții Constituționale, măsura suspendării este justificată de desfășurarea instrucției penale și are caracterul unei măsuri preventive, care trebuie să fie dispusă de magistrat, legea neputând prezuma caracterul necesar și proporțional al măsurii restrictive. De altfel, potrivit art. 53 din Constituție, cele două condiții pentru restrângerea dreptului sunt cumulative: dreptul poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune pentru obiective de interes general. Conform deciziei amintite, limitarea cenzurii judecătorești exclusiv la constatarea dacă o persoană se află în urmărire încalcă statutul constituțional al autorității judecătorești, în calitatea sa de garant al libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, având în vedere că instanța are același rol, redus, de a verifica „încadrarea” persoanei în categoria celor trimise în judecată pentru anumite fapte.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) și art. 86 alin. (2) raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 față de prevederile art. 41, art. 47 și art. 53 din Constituție este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența, în materie, a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, Decizia nr. 1.437 din 5 noiembrie 2009, Decizia nr. 921 din 16 septembrie 2008 și Decizia nr. 1.597 din 9 decembrie 2010, precum și a Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Decizia din 22 noiembrie 2011, pronunțată în Cauza *Țehanciu împotriva României*, paragrafele 17—19.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 86 alin. (2): „*În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.*”;

— Art. 94 alin. (1) lit. m): „*Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații:*

[...]

m) *în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h);*”;

— Art. 54 lit. h): „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:*

[...]

h) *nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.*”

11. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție, cuprinse în art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 privind nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m), raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare, Curtea constatând că acestea sunt constituționale. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 62 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 9 aprilie 2013, și Decizia nr. 1.597 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 februarie 2011.

13. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 41 din Constituție, Curtea a statuat că suspendarea din funcție sau suspendarea de drept a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, în cazul trimiterii în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999, nu încalcă principiul alegerii libere a profesiei, a meseriei, a ocupației sau a locului de muncă, deoarece, pe de-o parte, măsura suspendării este temporară, iar, pe de altă parte, este justificată de trimiterea în judecată a funcționarului public pentru infracțiuni de o gravitate deosebită. Curtea a mai reținut, de asemenea, că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea sa în judecată, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public.

14. Totodată, prin Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010, Curtea a constatat că textele de lege criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 47 din Constituție, observând în acest sens că, potrivit art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea

procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. În plus, Curtea reține că, referitor la suspendarea din funcție a funcționarilor publici ca urmare a trimerii în judecată pentru săvârșirea anumitor infracțiuni, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2011, pronunțată în *Cauza Țehanciu împotriva României*, a observat că autoritatea publică ce dispune măsura suspendării din funcție

nu pretinde că reclamantul a comis vreun act ilegal și nimic din decizia sa nu indică vreo apreciere sau antepunțare a vinovăției reclamantului cu privire la acuzațiile penale aduse împotriva acestuia. Într-adevăr, suspendarea sa este obligatorie și automată potrivit Legii nr. 188/1999, însă nimic din această lege nu arată că scopul măsurii atacate de suspendare este punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public, prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și, astfel, de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte.

17. În acest context, Curtea reține, în final, că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate nu conțin norme contrare dispozițiilor art. 53 din Constituție.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anastasia Lioveanu în Dosarul nr. 3.615/104/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 86 alin. (2) și ale art. 94 alin. (1) lit. m) raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,

Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, excepție ridicată de Florin Petru Motoca în Dosarul nr. 20.231/271/2014 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și

care formează obiectul Dosarului nr. 1.103D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că măsurile prevăzute de lege au caracter limitat în timp, scopul acestora fiind acela de a proteja integritatea fizică și psihică a victimei violenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 20.231/271/2014, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din**

Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie. Excepția a fost ridicată de Florin Petru Motoca într-o cauză având ca obiect cererea de emiteră a unui ordin de protecție.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin luarea măsurilor prevăzute de art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) din Legea nr. 217/2003 se aduce o îngărđire nejustificată libertății individuale, dreptului la liberă circulație, dreptului la viață intimă, familială și privată, dreptului părintelui de a asigura educația copiilor minori, dreptului de proprietate privată, fiind, de asemenea, depășit, cadrul constituțional în care poate avea loc restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Luarea măsurilor prevăzute de art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) din Legea nr. 217/2003 se dispune de judecătorul instanței secției civile, desemnat de legiuitor ca având competență exclusivă în ceea ce privește soluționarea cererilor privind emiteră ordinelor de protecție, și nu de către judecătorul de drepturi și libertăți al secției penale, care ar fi competent să soluționeze acest fel de cereri.

6. Susține că măsurile dispuse sunt veritabile măsuri preventive sau, după caz, măsuri de siguranță, care pot fi dispuse în mod excepțional și doar pe parcursul unui proces penal, aflat în curs de desfășurare. De asemenea, pentru a se putea dispune în mod legal o măsură restrictivă de drepturi și libertăți, este absolut obligatorie respectarea condiției prevăzute de art. 23 alin. (13) din Constituție, potrivit căruia sancțiunea privativă de libertate nu poate fi decât de natură penală. Or, prin dispozițiile art. 23 din Legea nr. 217/2003 se conferă posibilitatea judecătorului instanței civile să dispună luarea de măsuri preventive pentru o perioadă determinată, sub denumirea de „ordin de protecție” sau „măsuri de protecție” în cursul unui proces civil, cu încălcarea competențelor funcționale specifice secției în care își desfășoară activitatea. Se încalcă, astfel, și dispozițiile art. 126 din Constituție.

7. În raport cu art. 53 din Constituție, autorul excepției susține că exercițiul drepturilor fundamentale poate fi limitat doar pentru desfășurarea instrucției penale (caz aplicabil în speță), și nu în cadrul desfășurării unui proces civil. Prin competența atribuită de legiuitor, judecătorul instanței civile poate dispune restrângerea drepturilor fundamentale ale persoanei, chiar în cazuri în care pretinsul agresor se limitează la fapte cu un pericol social redus, respectiv „utilizarea de cuvinte sau expresii jignitoare”, în acest caz nefiind respectată nici exigența proporționalității. De asemenea, măsurile prevăzute de art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) din Legea nr. 217/2003 sunt considerate măsuri de o severitate extremă, îngărđind dreptul persoanei de a avea un contact cu familia sa, de a exercita autoritatea părintească față de copiii săi, precum și de a-și exercita prerogativa folosinței propriului domiciliu. Astfel, prin instituirea posibilității îndepărtării agresorului din locuință, deși este titularul dreptului de proprietate, legiuitorul a încălcat art. 44 din Constituție.

8. În același timp susține că prevederile art. 24, 27, 29 și 33 din Legea nr. 217/2003 încalcă dreptul la apărare, în condițiile în care textele de lege criticate dau judecătorului posibilitatea de a soluționa cauza fără concluziile părților, doar în baza înscrisurilor depuse la dosar. De asemenea, nu se poate considera că se respectă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, având în vedere că, potrivit art. 27 alin. (7) din Legea nr. 217/2003, „nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat”, această sintagmă fiind lăsată exclusiv la interpretarea judecătorului cauzei.

9. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând

prevederile art. 53 din Constituție, care permit restrângerea prin lege a exercițiului unor drepturi și libertăți, în cazul Legii nr. 217/2003 fiind vorba despre protejarea drepturilor membrilor familiei. În ceea ce privește dreptul la apărare, instanța apreciază că acesta este respectat, prin posibilitatea administrării de probe care nu necesită timp îndelungat, prin obligația comunicării ordinului de protecție și prin posibilitatea celui împotriva căruia se dispune ordinul de protecție de a exercita calea de atac, aspecte procedurale impuse de starea de pericol în care se află victima actelor de violență în familie. Cu privire la susținerea privind încălcarea dreptului de proprietate privată reține că, prin lege, se pot prevedea anumite limitări ale acestui drept, astfel încât și sub acest aspect excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește încălcarea, prin măsurile instituite de art. 23 alin. (1) din Legea nr. 217/2003, a unor drepturi fundamentale, precum libertatea individuală, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, dreptul părintelui de a asigura educația copiilor minori și dreptul la proprietate privată, precizează că niciunul dintre drepturile menționate nu este un drept absolut și că fiecare dintre libertățile individuale menționate se termină acolo unde începe libertatea individuală a altei persoane, în cazul de față, a unui alt membru al familiei. Măsurile reglementate prin lege, și care pot fi dispuse numai printr-o hotărâre judecătorească, sunt prevăzute pentru ocrotirea drepturilor și libertăților altor persoane, denumite în actul normativ „*victime ale violenței*”, și sunt menite să protejeze drepturi inviolabile, precum dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică. Cu privire la critica formulată în raport cu art. 53 din Constituție arată că, în cazul de față, restrângerea exercițiului unor drepturi ale agresorului este justificată și chiar impusă de necesitatea apărării, în esența lor, a altor drepturi fundamentale care privesc persoana și libertatea personală a victimei. În acest context, departe de interpretarea împinsă spre extrem a autorului excepției, în încercarea de a demonstra disproporționalitatea măsurii legale, ordinul de protecție se dispune în cazul în care viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea reclamantului/reclamantei sunt puse în pericol printr-un act de violență; prin urmare, pentru a fi dispus ordinul de protecție, actul de violență trebuie să pună în pericol valori sociale de maximă importanță, nefiind vorba, astfel cum sugerează autorul excepției, de acte de violență, constând doar în „utilizarea de cuvinte sau expresii jignitoare”.

12. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia numai o instanță competentă în materie penală (iar nu și civilă) poate dispune măsuri cu caracter preventiv sau de siguranță și numai condiționat de existența unui proces penal, precizează că art. 23 alin. (13) din Constituție, potrivit căruia „*sancțiunea privativă de libertate nu poate fi decât de natură penală*”, are în vedere acele sancțiuni reglementate în cuprinsul art. 23, și anume reținerea și arestarea preventivă. Or, în cazul măsurilor prevăzute de art. 23 din Legea nr. 217/2003 nu este vorba despre niciuna dintre aceste sancțiuni privative de libertate. De altfel, măsurile prevăzute de Legea nr. 217/2003 sunt măsuri de natură să conducă la siguranța victimei și protejarea intereselor minorilor,

fără a avea natură sancționatorie față de agresor; acesta răspunde, în temeiul legii penale, în măsura în care faptele sale constituie infracțiuni. În temeiul aceleiași legi penale se pot dispune și sancțiuni preventive.

13. În materie de competență, art. 126 alin. (2) din Constituție permite ca atât competența instanțelor judecătorești, cât și procedura de judecată să fie stabilite de lege, specializarea instanței sau împărțirea competenței între secții nereprezentând aspecte de natură constituțională.

14. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea dreptului la apărare apreciază că Legea nr. 217/2003 oferă toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul procesului, adaptate ipotezei normei legale, de natură să asigure în același timp realizarea scopului legii, acela de apărare a unor valori sociale de primă importanță.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, având următorul cuprins:

— Art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2): „(1) *Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție, prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri — obligații sau interdicții:*

a) *evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;*

[...]

c) *limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;*

d) *obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;*

e) *interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;*

[...]

(2) *Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și suportarea de către agresor a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială.”;*

— Art. 24: „(1) *Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului.*

(2) *Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse, acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului.”;*

— Art. 27: „(1) *Cererile se judecă de urgență, în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.*

(2) *Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.*

(3) *La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat.*

(4) *Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.*

(5) *În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție chiar în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.*

(6) *Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii.*

(7) *Judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat.*

(8) *Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.”;*

— Art. 29 alin. (2): „*La cererea victimei sau din oficiu atunci când împrejurările cauzei impun astfel, instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea vreunui termen.”;*

— Art. 33: „*La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.”*

18. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 25 privind libera circulație, art. 26 privind dreptul la viață intimă, familială și privată, art. 29 alin. (6) potrivit căruia „*Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine*”, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126 privind instanțele judecătorești.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate instituie cu claritate reguli substanțiale și procedurale privind emiterea ordinului de protecție, în cazul persoanei a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei. Astfel, măsurile-obligații sau interdicțiile în discuție pot fi dispuse numai printr-o hotărâre judecătorească, au caracter provizoriu, sunt prevăzute pentru a proteja dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică al persoanelor victime ale violenței din partea unui membru al familiei, violență care se manifestă sub formele prevăzute de art. 4 din Legea nr. 217/2003.

20. De asemenea, Curtea reține că măsurile sau interdicțiile dispuse au caracter temporar, astfel cum rezultă din art. 24 din Legea nr. 217/2003, potrivit căruia „*Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului*”, iar „*Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse,*

acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului”.

21. În aceste condiții, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate formulată în raport cu normele constituționale ale art. 25 privind libera circulație, art. 26 privind dreptul la viață intimă, familială și privată, art. 29 alin. (6) potrivit căruia „Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine” și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Prevederile de lege criticate sunt instituite pentru apărarea unor valori fundamentale, precum viața și integritatea fizică și psihică a persoanei, demnitatea omului, în timp ce drepturile fundamentale invocate pot fi supuse anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților publice, dacă au un scop legitim și dacă respectă un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul propus. În același timp, potrivit dispozițiilor art. 57 din Constituție, „Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți”.

22. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele membre nu au doar obligația negativă de a nu împiedica exercițiul deplin al drepturilor fundamentale, ci și o obligație pozitivă de a lua măsurile necesare pentru garantarea unei protecții efective a acestora (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 14 octombrie 2010, pronunțată în Cauza A. împotriva Croației, paragrafele 76 și 77).

23. În acest sens, în Expunerea de motive la Legea nr. 217/2003, se arată că este nevoie de „intervenția statului și a întregii societăți civile”, prin elaborarea unui act normativ, care, „prin măsurile sale punitive să-i descurajeze pe agresori” și să protejeze victimele violenței domestice, având în vedere că, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 217/2003, ocrotirea și sprijinirea familiei, dezvoltarea și consolidarea solidarității familiale, bazată pe prietenie, afecțiune și întrajutorare morală și materială a membrilor familiei, constituie un obiectiv de interes național, iar prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica integrată de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.

24. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 23 din Constituție, Curtea reține că

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Petru Motoca în Dosarul nr. 20.231/271/2014 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și constată că prevederile art. 23 alin. (1) lit. a), c)—e) și alin. (2), art. 24, art. 27, art. 29 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Oradea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 397

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4)
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.030D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Valeriu Grigore a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, deoarece critica formulată pornește de la interpretarea eronată a hotărârii prealabile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 5/2015, sens în care se arată că legiuitorul a creat căi de atac în materia contestației în anulare. Decizia instanței supreme trebuie interpretată în sensul că faza admisibilității în principiu nu este supusă niciunei căi de atac. În plus, dispozițiile legale criticate se aplică pe fondul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare aflate în faza procesuală a apelului.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece formula aleasă de legiuitor este imprecisă și duce la crearea unei noi căi de atac în calea de atac extraordinară a contestației în anulare în condițiile în care în primul ciclu ordinar legea nu prevedea vreo cale de atac împotriva hotărârilor date în primă instanță. Din moment ce în speța de față s-a pronunțat o sentință penală care a fost atacată cu contestație în anulare, potrivit art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală, împotriva soluției date în calea extraordinară de atac se poate face apel care se soluționează prin decizie.

7. Mai mult, potrivit art. 425¹ din Codul de procedură penală, împotriva soluțiilor date de judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța superioară celei sesizate în cazurile expres prevăzute de lege se poate face contestație care nu este supusă niciunei căi de atac.

8. Așadar, se poate lesne constata o altă inadverență a textului criticat, care prevede că împotriva sentinței pronunțate se poate face apel care se judecă în complet de 2 judecători, spre deosebire de calea de atac a contestației, care poate fi exercitată împotriva unei hotărâri date în contestație în anulare care ar putea fi chiar o încheiere de dezinvestire a instanței și care se soluționează de către un complet de judecată format dintr-un singur judecător.

9. În fine, arată că în acest mod se creează o discriminare între părțile și subiecții din cauză, care în primul ciclu procesual nu ar putea să beneficieze de vreo cale ordinară de atac, spre deosebire de calea extraordinară de atac a contestației în anulare unde se prevede expres că sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă, fără să existe o justificare rațională.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece persoanele cu privire la care judecătorul de cameră preliminară a pronunțat o hotărâre judecătorească în procedura camerei preliminare nu se află în aceeași situație juridică cu persoanele care au formulat o contestație în anulare. Reglementarea procedurii de soluționare a contestației în anulare nu este imprecisă câtă vreme legea prevede clar care sunt cazurile de contestație în anulare, cine poate uza de această cale de atac, care este conținutul cererii și termenul în care se introduce, care este instanța competentă, procedura de judecată, soluțiile pe care instanța le poate adopta, precum și căile de atac ce pot fi formulate împotriva acestora din urmă.

12. Așa fiind, dispozițiile legale criticate reprezintă o transpunere a prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Procedura de judecare referitoare la calea extraordinară de atac a contestației în anulare, care au următorul conținut: „Sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă.”*

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Sentința penală nr. 591 din 11 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 931/296/2014, în ședință publică cu citarea părților, Judecătoria Satu Mare a respins ca tardivă plângerea formulată de G.V. împotriva soluției de netrimitere în judecată, plângere care a fost formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968.

18. Prin Încheierea nr. 10/CJCP din 21 mai 2014 pronunțată în Dosarul nr. 931/296/2014, în camera de consiliu și fără citarea părților, Tribunalul Satu Mare — Secția penală a respins ca inadmisibilă contestația formulată în temeiul art. 425¹ din Codul de procedură penală împotriva Sentinței penale nr. 591 din 11 aprilie 2014, prilej cu care a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, hotărârea prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată dispusă de procuror este definitivă.

19. Prin Sentința penală nr. 16/CJCP din 17 iunie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014, în camera de consiliu și fără citarea părților, Tribunalul Satu Mare — Secția penală **a respins în principiu contestația în anulare** formulată împotriva Încheierii nr. 10/CJCP din 21 mai 2014, deoarece, în baza art. 431 raportat la art. 426 din Codul de procedură penală, nu este reglementată o procedură privind soluționarea acestor contestații împotriva unor hotărâri definitive și, dacă s-ar aplica prin analogie dispozițiile art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, atunci și în acest caz judecata se face în camera de consiliu, fără citarea părților.

20. Împotriva Sentinței penale nr. 16/CJCP din 17 iunie 2014 contestatorul a formulat apel, cadru procesual în care, prin Încheierea din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, după ce a recalificat calea de atac din apel în contestație, dispunând ca ședința să se desfășoare în cameră de consiliu potrivit art. 341 alin. (5) raportat la art. 431

alin. (1) din Codul de procedură penală, iar completul de judecată să fie compus dintr-un singur judecător, a ridicat din oficiu prezenta excepție de neconstituționalitate.

21. De menționat mai este și faptul că, ulterior sesizării Curții Constituționale, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, în camera de consiliu, prin Decizia penală nr. 134/C/2014 din 13 octombrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014, a respins în baza art. 425¹ alin. (7) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, ca inadmisibilă, contestația formulată de contestator împotriva Sentinței penale nr. 16/CJCP.

22. Așa fiind, Curtea constată că hotărârea judecătorească împotriva căreia au fost utilizate noile căi de atac este Sentința penală nr. 591 din 11 aprilie 2014, pronunțată în baza Codului de procedură penală din 1968, prin care a fost respinsă ca tardivă o plângere formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror. Or, invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală nu are legătură cu soluționarea unei astfel de cauze, întrucât vizează procedura de judecare pe fond a căi extraordinare de atac a contestației în anulare, după ce a fost depășit momentul procesual al admisibilității în principiu.

23. Totodată, Curtea constată că celelalte critici nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate, deoarece vizează în principal aspecte legate de modul de interpretare și de aplicare a legii, care constituie atributul exclusiv al instanțelor de judecată de drept comun. De altfel, în ce privește situația reclamată de autor potrivit căreia este posibilă crearea unei noi căi de atac în calea extraordinară de atac a contestației în anulare, Curtea constată că, prin Decizia nr. 5 din 4 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 10 aprilie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că hotărârea pronunțată în procedura examinării admisibilității în principiu a contestației în anulare, împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută o cale de atac, nu poate fi supusă apelului.

24. Prin urmare, ținând seama de faptul că interpretarea dispozițiilor legale criticate nu intră în competența Curții Constituționale și de faptul că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional se pronunță asupra excepțiilor referitoare la dispoziții legale care au legătură cu soluționarea cauzei, atunci prezenta excepție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 1.399/83/P/2014.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.036/2012 pentru aprobarea limitelor admise pentru depășirea alocărilor publice în euro aprobate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.036/2012 pentru aprobarea limitelor admise pentru depășirea alocărilor publice în euro aprobate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2012, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Autoritățile responsabile de implementarea Programului Național de Dezvoltare Rurală, denumit în continuare *PNDR*, sunt autorizate să încheie contracte/decizii de finanțare/angajamente multianuale de plată a căror valoare poate determina depășirea cu până la 25% a valorii sumelor alocate în euro la nivel de axă și măsură.”

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul fondurilor europene,

Marius Nica

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 1 iulie 2015.

Nr. 508.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind stabilirea unor măsuri organizatorice în scopul asigurării exercitării dreptului de a consulta dosarul penal

Având în vedere prevederile art. 94 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește măsuri organizatorice pentru organele de cercetare penală ale poliției judiciare din Ministerul Afacerilor Interne, denumite în continuare *organele poliției judiciare*, în scopul asigurării exercitării dreptului părților, al subiecților procesuali principali și al avocatului acestora de a consulta dosarul penal.

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică în cazul dosarelor penale cu privire la care competența de urmărire penală aparține organelor poliției judiciare, precum și dosarelor penale în care aceste organe ale poliției judiciare au fost delegate să efectueze acte de urmărire penală, în cauze aflate în competența procurorului.

Art. 3. — Consultarea dosarului penal de către părți, subiecții procesuali principali și avocatul acestora, denumite în continuare *persoane interesate*, se realizează potrivit art. 94 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură penală*, și presupune dreptul de a studia actele dosarului penal, dreptul de a nota date sau informații din dosarul penal, precum și dreptul de a obține fotocopii pe cheltuiuala persoanelor interesate.

Art. 4. — (1) Organul poliției judiciare asigură consultarea dosarului penal, pe baza:

a) delegării date de procuror, potrivit art. 94 alin. (3) din Codul de procedură penală;

b) cererii persoanelor interesate, aprobată de procuror, depusă în original sau copie.

(2) Cererile de consultare a dosarului penal adresate direct organului poliției judiciar se înaintează, în termen de două zile lucrătoare, procurorului competent să dispună potrivit art. 94 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală.

Art. 5. — (1) Organul poliției judiciare asigură exercitarea dreptului prevăzut la art. 3 numai dacă procurorul competent nu a restricționat acest drept, prin actul de delegare sau pe cererile prevăzute la art. 4.

(2) În situația în care polițistul care are în lucru dosarul penal nu este prezent la serviciu, exercitarea dreptului prevăzut la art. 3 se asigură de către un alt polițist care are calitatea de organ al poliției judiciare, desemnat de șeful unității de poliție.

(3) În baza documentelor prevăzute la art. 4 alin. (1), organul poliției judiciare stabilește prin ordonanță data, ora și durata consultării dosarului penal, într-un termen rezonabil.

Art. 6. — (1) Dreptul de a studia actele dosarului penal și de a nota date sau informații din acesta se exercită la sediul unității de poliție.

(2) Cu această ocazie, organul poliției judiciare adoptă măsuri adecvate pentru a împiedica:

a) sustragerea, alterarea sau distrugerea actelor din dosarul penal;

b) realizarea de fotocopii sau înregistrări video ale actelor dosarului penal, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Art. 7. — (1) Persoanele interesate pot solicita realizarea de fotocopii pe baza unei cereri, tip formular, al cărei model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) În cazul în care solicitarea privește acte din dosarul penal pentru care procurorul competent a restricționat dreptul de fotocopiare, pe cerere se consemnează acest fapt, urmând ca fotocopiarea să se realizeze numai pentru actele nerestricționate.

(3) Organul poliției judiciare comunică persoanei interesate suma de plată, reprezentând contravaloarea serviciului de fotocopiare, precum și termenul în care pot fi ridicate fotocopiile. Aceste date se aduc la cunoștința persoanei interesate pe bază de semnătură pe cerere, la rubrica destinată acestui scop.

(4) Cererea completată se înregistrează în registrele de intrare-ieșire a corespondenței ordinare.

Art. 8. — (1) În situația în care nu există mijloace tehnice care să permită realizarea de fotocopii sau această operațiune nu poate fi realizată temporar din cauza unor defecțiuni tehnice ori a lipsei unor consumabile, organul poliției judiciare întocmește un proces-verbal cu privire la existența acestor cauze, în două exemplare.

(2) Un exemplar al procesului-verbal se înmânează persoanei interesate, iar o copie a acestuia se înaintează, de îndată, spre informare, procurorului competent.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), organul poliției judiciare asigură exercitarea dreptului prevăzut la art. 3 conform dispozițiilor procurorului competent.

Art. 9. — (1) Fotocopiile se realizează la sediul unității de poliție, cu mijloacele tehnice avute la dispoziția acesteia.

(2) Organul poliției judiciare se asigură că datele cu caracter personal cuprinse în actele din dosarul penal nu sunt vizibile pe fotocopiile realizate.

(3) Fotocopiile se certifică, pe fiecare pagină, cu semnătura organului poliției judiciare și ștampila unității de poliție.

(4) La stabilirea termenului de eliberare a fotocopiilor se are în vedere timpul necesar anonimizării datelor cu caracter personal din conținutul actelor, fotocopierii și certificării acestora.

Art. 10. — (1) Fotocopiile se eliberează în baza dovezii achitării contravalorii serviciului de fotocopiare, iar dovada plății, în original, se anexează la cererea de efectuare a copiilor. Cererea și dovada de plată se introduc în dosarul cauzei.

(2) Sumele reprezentând contravaloarea serviciului de fotocopiare se pot achita la casieria unității de poliție sau la unitățile de trezorerie ale statului.

(3) Este interzisă încasarea contravalorii serviciului prestat în alte condiții decât cele prevăzute la alin. (2) sau preluarea de către organul poliției judiciare a unor sume de bani de la persoanele interesate.

(4) Sumele încasate de unitatea de poliție, reprezentând contravaloarea serviciului de fotocopiere, se fac venit la bugetul de stat și se virează la unitățile de trezorerie ale statului în maximum 30 de zile de la data încasării acestora.

Art. 11. — (1) Contravaloarea serviciului de fotocopiere se stabilește de organul poliției judiciare, pe bază de tarif.

(2) Tariful de fotocopiere este de:

- a) 0,5 lei pe pagină, format A4, alb-negru, indiferent de dimensiunea textului sau a imaginilor fotocopyate;
b) 1 leu pe pagină, format A3, alb-negru, indiferent de dimensiunea textului sau a imaginilor fotocopyate.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,
secretar de stat

București, 1 iulie 2015.
Nr. 64.

ANEXĂ

C E R E R E

privind obținerea de fotocopii ale unor acte din dosarul penal

Subsemnatul, ..., având CNP ....., posesor al actului de identitate C.I./B.I./seria ..... nr. ...., domiciliat în ....., (numele și prenumele)

domiciliat în .....

având în Dosarul penal nr. ..../P/..... calitatea de inculpat/parte civilă/parte responsabilă civilmente/suspect/persoana vătămată,

având în Dosarul penal nr. ..../P/..... calitatea de avocat al inculpatului/părții civile/părții responsabile civilmente/suspectului/persoanei vătămate ....., posesor al CNP ....., domiciliat în ....., (numele și prenumele)

în temeiul art. 94 alin. (1) și (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, solicit obținerea unor fotocopii ale următoarelor acte din Dosarul penal nr. ..../P/.....:

Nr. crt.	Denumirea actului din dosar cu indicarea paginilor ce se doresc a fi fotocopyate	Număr de pagini
1		
2		
3		
....		
NUMĂR TOTAL DE PAGINI		

* Suma de plată a serviciului de fotocopiere: (număr de pagini) x (tarif) = ... lei.

* Termenul de eliberare a fotocopierilor: .....

Suma reprezentând contravaloarea serviciului de fotocopiere se poate achita la:

- a) casieria unității de poliție (În situația în care casieria este situată în alt sediu decât unitatea de poliție la care se depune cererea se va înscrie adresa casieriei.);
b) la unitățile de trezorerie ale statului în contul de „alte venituri ale bugetului de stat”.

** Am luat la cunoștință despre:

- a) faptul că actele prevăzute la nr. crt. ....,..... sunt restricționate la fotocopiere potrivit dispoziției procurorului competent ..... (Se va detalia cu privire la actul prin/pe care a fost dispusă restricționarea.) .....;
b) suma și modalitatea de plată, precum și termenul de eliberare a fotocopierilor.

Data .....

Semnătura .....

***Am primit fotografiile solicitate.

Sunt informat cu privire la obligația de respectare a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, necesitatea de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care am luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului, precum și cu privire la prevederile art. 304 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice.

Data .....

Semnătura

* Se completează pe loc de către organul de cercetare penală al poliției judiciare.

** Se completează de către persoana interesată, după luarea la cunoștință despre datele menționate.

*** Se completează de către persoana interesată, cu ocazia primirii fotografiilor.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea procedurii privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata premiilor revendicate în conformitate cu art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, precum și ale art. 6 alin. (4) din Instrucțiunile de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 417/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, a Regulamentului de organizare și desfășurare a extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, a modelului și conținutul cererii de revendicare a premiilor la Loteria bonurilor fiscale, precum și pentru instituirea Comisiei pentru supravegherea efectuării extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Deschiderea, repartizarea și retragerea creditelor bugetare, angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor privind premiile, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, precum și stabilirea cuantumului premiului aferent extragerilor lunare și ocazionale ale Loteriei se organizează în cadrul Direcției generale de legislație Cod procedură fiscală, reglementări nefiscale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *DGLCPFRNC*.

Art. 2. — (1) Stabilirea cuantumului premiului aferent unei extrageri a Loteriei bonurilor fiscale se face de către *DGLCPFRNC* în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, după comunicarea de către Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *DGTI*, în format electronic și letric, a listei prevăzute la art. 6 alin. (2) din Instrucțiunile de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 417/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, a Regulamentului de organizare și desfășurare a extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, a modelului și conținutul cererii de revendicare a premiilor la Loteria bonurilor fiscale, precum și pentru instituirea Comisiei pentru supravegherea efectuării extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, cu modificările și completările ulterioare, sub semnătura conducerii Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În cazul în care numărul persoanelor care au revendicat premii este mai mare de 100, lista prevăzută la alin. (1) este structurată de către *DGTI* pe județe, respectiv sectoare ale municipiului București și este transmisă *DGLCPFRNC* sub semnătura conducerii Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) *DGLCPFRNC* completează lista prevăzută la alin. (1) sau (2), după caz, cu o coloană în care indică, pentru fiecare câștigător, valoarea premiului rezultată în urma calculului și o structurează în două liste distincte, după cum urmează:

a) lista privind persoanele ale căror bonuri fiscale au fost validate;

b) lista privind persoanele ale căror bonuri fiscale nu au fost validate.

Calculul efectiv al valorii premiului este prezentat într-o notă de calcul întocmită de Serviciul legislație taxe și tarife nefiscale și domenii reglementate specific din cadrul *DGLCPFRNC* și aprobată de directorul general al acesteia.

(4) În termen de două zile de la primire, listele prevăzute la alin. (3) se transmit direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, în vederea verificării faptice a corectitudinii datelor cuprinse în acestea, prin compararea cu datele completate în cererile de revendicare. După verificarea și avizarea acestora, prin semnare și ștampilare de către persoanele desemnate în acest sens, listele se retransmit *DGLCPFRNC* în termen de 3 zile de la primire, în format electronic și letric, sub semnătura conducerii fiecărei direcții regionale a finanțelor publice.

Art. 3. — (1) După primirea soluțiilor date de organul de urmărire penală pentru actele de sesizare întocmite conform prevederilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, sau la data rămânerii definitive a acestora, după caz, Direcția generală antifraudă fiscală informează *DGLCPFRNC* și transmite copii ale soluțiilor, în vederea reluării procedurii de plată.

(2) În situația în care documentele prezentate la alin. (1) atestă îndeplinirea condițiilor legale privind reluarea procedurilor de plată, *DGLCPFRNC* restructurează lista prevăzută la art. 2 alin. (3) lit. b) în două liste distincte, respectiv în lista privind persoanele ale căror bonuri fiscale au fost validate și lista privind persoanele ale căror bonuri fiscale nu au fost validate.

(3) Lista privind persoanele ale căror bonuri au fost validate, prevăzută la alin. (2), se transmite direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice conform prevederilor art. 2 alin. (4).

Art. 4. — (1) Documentele utilizate în cadrul operațiunilor privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea cheltuielilor publice, întocmite în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Norme metodologice*, sunt următoarele:

a) angajamentul legal este reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, și se înregistrează în contabilitate la

începutul anului bugetar la nivelul creditelor de angajament aprobate pentru fondul anual de premiere pentru Loteria bonurilor fiscale prin legea anuală a bugetului de stat sau al creditelor bugetare aprobate cu această destinație, după caz;

b) formularul „Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare”, prevăzut în anexa nr. 1b) la Normele metodologice;

c) formularul „Angajament bugetar individual/global”, prevăzut în anexa nr. 2 la Normele metodologice;

d) lichidarea cheltuielilor se face pe baza notei de lichidare, purtând viza „Bun de plată” a ordonatorului principal de credite sau a persoanei delegate cu aceste atribuții, prin care se atestă existența angajamentelor și a sumei datorate, astfel cum rezultă din lista/listele privind persoanele ale căror bonuri fiscale au fost validate, asumată/asumate prin semnare și ștampilare pe fiecare pagină de către persoanele desemnate din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice. Prin excepție, în cazul în care se solicită reinițierea unei plăți ca urmare a returnării acesteia de către beneficiarul sumei sau de banca beneficiarului, nota de lichidare se întocmește pe baza extrasului de cont prin care se confirmă încasarea sumei respective la Trezoreria Operativă Centrală și pe baza adresei direcției generale regionale a finanțelor publice prin care se justifică necesitatea reinițierii plății;

e) formularul „Ordonanță de plată”, prevăzut în anexa nr. 3 la Normele metodologice.

(2) Creditele bugetare neangajate, precum și creditele bugetare angajate și neutilizate până la finele exercițiului bugetar sunt anulate de drept.

Art. 5. — (1) Pentru efectuarea plății premiilor aferente Loteriei bonurilor fiscale prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, către fiecare câștigător, Ministerul Finanțelor Publice utilizează formularul „Ordin de plată Loteria bonurilor fiscale” prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Ordinele de plată Loteria bonurilor fiscale se întocmesc, cu ajutorul aplicației informatice dezvoltate de către DGTI, în limita creditelor bugetare deschise din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, pe baza ordonanțării de plată și a documentelor anexate la aceasta.

(3) Pentru ordinele de plată Loteria bonurilor fiscale se instituie un registru distinct, cu această destinație, numărul de ordine fiind unic, începând cu numărul 1 în ordine crescătoare pentru fiecare exercițiu bugetar.

(4) Ordinul de plată Loteria bonurilor fiscale se editează în două exemplare, din care exemplarul nr. 1 se depune la Trezoreria Operativă Centrală în vederea decontării, iar exemplarul nr. 2 constituie document justificativ pentru înregistrarea operațiunilor în contabilitate, numai împreună cu extrasul de cont.

Art. 6. — Elementele din formularul „Ordin de plată Loteria bonurilor fiscale” se completează astfel:

a) în rubrica „NUMĂR” se înscrie numărul ordinului de plată Loteria bonurilor fiscale atribuit de către plătitor;

b) în rubrica „DATA” se înscrie data decontării ordinului de plată Loteria bonurilor fiscale;

c) în rubrica „PLĂTIȚI” se înscrie suma totală de plată reprezentând totalul sumelor din coloana „SUMA” din formular, în cifre; cifrele se aliniază de la dreapta la stânga;

d) în rubrica „LEI, adică” se înscrie, fără pauză între cuvinte, suma în litere;

e) în rubrica „PLĂTITOR” se înscrie „Ministerul Finanțelor Publice”;

f) în rubrica „CIF” se înscrie codul de identificare fiscală al plătitorului — 8609468;

g) în rubrica „ADRESA” se înscrie adresa Ministerului Finanțelor Publice;

h) în rubrica „COD IBAN PLĂTITOR” se înscrie codul IBAN aferent contului de cheltuieli bugetare din care se efectuează plata;

i) în rubrica „CODUL BIC” se înscrie „TREZROBU”;

j) în rubrica „DE LA” se înscrie „Trezoreria Statului”;

k) în rubrica „COD ANGAJAMENT” se înscriu codificările generate de aplicația informatică de control al angajamentelor bugetare după înrolarea în sistemul „Controlul angajamentelor bugetare” aferente plăților pentru care s-a întocmit documentul de plată;

l) în rubrica „INDICATOR ANGAJAMENT” se înscriu codificările generate de aplicația informatică de control al angajamentelor bugetare după înrolarea în sistemul „Controlul angajamentelor bugetare” aferente plăților pentru care s-a întocmit documentul de plată;

m) în coloana „NR. RÂND” se înscrie numărul atribuit rândului în ordine crescătoare, începând de la numărul 1;

n) în coloana „NUME, PRENUME BENEFICIAR” se înscriu numele și prenumele câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale;

o) în coloana „CNP BENEFICIAR” se înscriu codurile numerice personale ale câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale;

p) în coloana „COD IBAN BENEFICIAR” se înscriu codurile IBAN aferente conturilor deschise pe numele câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale;

q) în coloana „BANCĂ BENEFICIAR” se înscriu denumirile instituțiilor destinate la care sunt deschise conturile câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale;

r) în coloana „CODUL BIC” se înscriu identitățile instituțiilor destinate prin cod BIC;

s) în coloana „SUMA” se înscriu, în cifre, sumele pe care Ministerul Finanțelor Publice le achită câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale;

ș) în coloana „EXPLICAȚII” se înscrie „Premiu Loteria bonurilor fiscale, extragere din data zz/II/an” (data la care a fost organizată extragerea aferentă Loteriei bonurilor fiscale).

Art. 7. — (1) Impozitul aferent premiilor acordate la Loteria bonurilor fiscale se reține la sursă, se declară și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în calitate de plătitor de venit.

(2) În vederea recuperării obligațiilor fiscale restante ale câștigătorilor la Loteria bonurilor fiscale, DGTI transmite organelor fiscale teritoriale lista câștigătorilor identificați pe CNP, precum și conturile lor bancare.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ORDIN DE PLATĂ LOTERIA BONURILOR FISCALE

PLĂTIȚI	LEI, adică	(în litere)	NUMĂR	DATA
PLĂTITOR	CIF			
ADRESA				
COD IBAN PLĂTITOR		CODUL BIC		
DE LA				
COD ANGAJAMENT		INDICATOR ANGAJAMENT		

NR. RÂND	NUME, PRENUME BENEFICIAR	CNP BENEFICIAR	COD IBAN BENEFICIAR	BANCA BENEFICIAR	CODUL BIC	SUMA	EXPLICAȚII
Semnătura plătitorului și ștampila		Primirea/Acceptarea					

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului justiției nr. 2.412/C/2013
pentru aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului de admitere
în Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna
și a Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de absolvire a cursurilor
cu durata de un an la Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna**

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 41 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului justiției nr. 2.412/C/2013 pentru aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului de admitere în Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna și a Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de absolvire a cursurilor cu durata de un an la Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 27 august 2013, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 4, litera f) se abrogă.**

2. La articolul 4, litera l) va avea următorul cuprins:

„l) să nu dețină grad militar sau profesional, în activitate sau în rezervă, superior gradului de agent de penitenciare. Prin excepție, persoanele care au grad militar sau profesional în activitate sau în rezervă superior celui de agent de penitenciare sau echivalent pot candida la examenul de admitere dacă fac dovada, în scris, cu privire la renunțarea la gradul deținut;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 17 iunie 2015.

Nr. 1.951/C.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

